

ACC. N:R M. 9816 : 1-3/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge
Härad: Båre härad
Socken: Asarum
Uppteckningsår: avskrivet 1945
Upptecknat av: ^{inlämnat} Fr Hilma Hoarns
Adress: Karlskrona
Berättat av:
Född år i

Spöckerierna i Asarum år 1844 s. 1-31

(avskrift av
bok.)

Skriv endast på denna sida!

avskrift av
bok utgånne
från Helsingfors
Hörsalskammaren

M. 9816 :1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

SPÖKERIERNA I ASARUM

Kort berättelse

om

DE ÖFVERNATURLIGA HÄNDELSER,
som skedde å

N:r 17. 3/16 MTL Asarum

Från början af Fbervari till
slutet af April

1844

Upptecknad i slutet af april 1844

Öfversedd i juli 1878

[Inom parapsykologien och spiritismen kallas här de
skrämmare och utländska hörelsefenomenen "telekinetisk"
och ganska ofta, "fjärran", och "kinetisk", "hörelse".]

ANDRA UPPLAGAN

--000--

KARLSHAMN

Nya Tryckeri- Bolaget

1906.

Uppmanad af flere personer att lämna en kort och sanningsenlig beskrifning öfver de förunderliga händelser, som under förenämnda tid timade i mitt hem, är jag numera så mycket mera redobogen härtill, som jag vet, att mången med misstro eller hån talar häröf. Dessutom kan det wara af nytta för mina egna barn, som under den tiden voro så små, att de ej kunde fatta något af de svåra pröfningar, deras föräldrar hade att genomgå. En fullständig redogörelse för allt kan jag dock ej lämna, enär jag först flere dagar efter händelsernas slut vardt så mycket herre öfver mig själf, att jag förmådde nedskrifva det, som hade skett. Det upptecknade är emellertid fullt öfverensstämmande med sanningen och kan bestyrkas af flere vittnen. På mitt eget minne härrutinnan kan tiden ej komma att inverka. Det

hemska i saken har med outplånliga drag inristat sig däri. Att händelserna voro af öfvernaturlig beskaffenhet, medgef en hvar, som åsåg dem. Många olika orsaker och förklaringsgrunder afgåfvos, utan att saken därigenom i någon mån blef klarare. Min egen tanke, för hvilken jag ock har stöd i Guds ord, är den, att Gud tillåtit en eller flera onda andar mig själf till tuktan och pröfning och andra till exempel och varning, verkställa det, som skedde. Jobs bok I kap. 6-12 v. samt Luce evang. 13 kap. 2-5 v. gifva mig stöd för min tro. Personer, som under denna tid besökte mig, gifvo mig mångahanda råd, af hvilka de flesta dock voro af vidskeplig art, och dem jag följaktligen ej ville följa. Min enda tröst under denna pröfningens tid var att genom bön till Gud anförtro mig och "de mina" i Hans vård, förvissad om, att Han om-sider skulle göra ett slut på våra pröfnigar. Detta skedde ock. Vid detta tillfälle var jag ej i hemmet, utan stadd på en resa till en präst, med hvilken jag ämnade rådgöra om händelserna. Vid

min återkomst var lugnet i mitt hem återställt och stördes ej mera under de 6 månader, vi sedan bodde där. Stället är beläget i Asarums församling af Blekinge län något öfver en fjärdedels mil från staden Karlshamn och ägdes då af min fader, hos hvilken jag med familj bodde.

Spökeriet börjades, som sagdt är, en af de första dagarne i februari 1844. En bomullsduk, som låg på en af möblerna i rummet, slungades af en osynlig makt in i kakelugnen och upptrann. Strax efter det spjället blifvit stängdt, märktes en annan duk ligga svedd vid kakelugnen. Längre fram på dagen gick det på samma sätt med en tredje duk, som helt och hållet förstördes. Samma dag slungades en knif från bordet och ut genom ena fönsterrutan, som krossades i småbitar, och upptogs knifven utanför fönstret. Dagen efter for en ljussax genom en annan fönsterruta. Dessa scener

förnyades sedan med ökad kraft för hvarje dag. Kängor, strumpor, lintyg, halsdukar m.m. slungades i elden och förbrunno eller på annat sätt förstördes. En dag voro pigorna tillsagda att noga vaka öfver de små barnen, enär jag ännu trodde, att det möjligen kunde vara något af dem, som af oförstånd kastade föremål i kakelugnen eller genom fönstren. Några ögonblick därefter lyftades ett lakan från den i rummet stående vaggan och kom in i ugnen, där det strax brann upp. Påföljande söndagsmorgon stod jag vid ett bord, uppå hvilket jag satt min äldsta dotter. Min yngsta flicka vårdades i samma rum af en pigga. Min äldsta flicka erhöil då plötsligt ett hårdt slag vid ena ögat af en litten sten. Jag förebrådde då pigan, som enligt min mening tillåtit den lilla flickan kasta stenen. Hon försäkrade, att det lilla barnet ej haft någon sten, och att någon sådan ej varit synlig i rummet, som hon kort förut städat. Detta vitsordades äfven af min hustru, som varit närvarande vid städningen. Omedelbart därefter nedslög ett porslinsfat och krossades. Jag

M. 9816:6.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

trodde då, att min yngsta dotter, som satt på golffet vid mina fötter, kastat fatet och agade henne därför med ett ris. Min hustru förebrådde mig detta och visade mig det orimliga i den tanken, att ett så svagt barn, som ej var mer än 1½ år, kunde kasta ett så tungt föremål. Vid närmare eftersinnande insåg jag ock detta och blef nu alltmere öfvertygad om, att öfvernaturliga krafter här drefvo sitt spel. Många gånger om dagen förnyades detsamma. Brännbara saker slungades i elden och upprunno, och kärlen sönderslogos mot väggarne eller golffet. Spjället i kachelugnen var skjutet och kachelugnsdörrarne väl tillstängda. Rök trängde då understundom ut från ugnen, och då vi öppnade dörrarne, sågo vi till vår stora förvåning ett eller annat af våra husgeråd ligga där och brinna. Vi voro oftast 4 personer samtidigt inne i rummet, men ingen hade märkt, att kachelugnsdörrarne öppnats eller tillslutits. Då vi om aftnarne tändt ljus, släcktes detta ofta 8 å 10 gånger på några minuter. Släckningen förorsakades af klädespersedlar, som slun-

M. 9816:7.

LUND IN VÄSTRA
FOLKMINNESARKIV

gades hit och dit i rummet. Ofta var det ett af barnens klädesplagg, som, fastän snöradt eller på annat sätt bundet vid de öfvriga kläderna, rycktes från barnen och kastades öfver ljuset. Så hände det t. ex. en afton, att ljuset släcktes af ett föremål, som kastades däröfver. Sedan ljuset ånyo blifvit tändt, upptäckte vi, att detta föremål var den yngsta flickans öfverklädning, i hvilken hon nyss förut varit klädd och omöjligen själf kunnat afkläda sig. Någon annan människa hade ej häller kunnat verkställa detta, utan att någon af oss skulle hafva märkt det. Under mycket kalla dagar nödgades vi insätta mjälkfaten i ett skåp, som var uppställt i ett af de rum, vi bebodde. I dessa fat slungades esomoftast kängor, strumpor, dukar m.m.d., och detta skedde understundom så hastigt, att det ena föremålet ej hann upptagas, förr än ett annat intogs dess plats. Stundom omstjälptes faten af sig själfva och sönderslogos. Detta senare skedde dock icke alltid, äfven om faten kastades 5 å 6 alnar. Något regelbundet i detta kastande kunde vi ej upptäcka.

M. 9816:8.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Få voro de dagar, då intet sådant ägde rum. Under de första dagarne trodde vi, att barnen åstadkommo ordan, hvadan vi, åsidosättande annat arbete, fördubblade vår ifver i att vaka öfver dem. Detta minskade dock ej oväsendet. Vi voro ofta många personer samlade i ett rum, men märkte sällan eller aldrig föremålet, då det befann sig emellan det ställe, där vi satt eller lagt det, och den plats, dit det slungades, utan märkte det vanligen först vid det ljud, som åstadkoms genom sammanstötningen med väggar eller golf. Detta afstånd kunde ofta utgöra flere alnar. Någon kan invända: "hvarföre intogos i boningsrummen sådana husgerådssaker, som man kunde frukta skulle krossas eller på annat sätt fördärfvas?" Härtill svaras: Födan voro ju vi såväl som andra människor nödsakade att intaga, och detta kunde under de kalla vintermånaderna ej gärna ske på annat ställe än i boningsrummen. Dessutom hade vi tre små barn, af hvilka den äldsta, en flicka något öfver 2 år, var af så klen kroppskonstitution, att hon ej förmådde gå, och det yngsta, en

gosse, som ej var mer än 4 månader gammal. En hvar som uppfödt och uppfostat barn, vet ock, att detta ej gärna låter sig göra i ett kallt rum med fyra nakna väggar. Det hände ofta, då vi sutto till bords för att äta, att ett eller flere af de på bordet stående faten slungades till golfvat och krossades. Mer än en gång träffade dessa föremål det i väggan sofvande barnet, som därav uppväcktes och med häftiga skrik tillkännagaf den smärta, föremålet förorsakade. Dess ansikte var stundom under flere dagar uppsvullet till följd af de slag, det af de flygande föremålen erhållit. En söndagseftermiddag fingo vi besök af tvänne mina svågrar och svägerskor. En af dem hade satt sina galoscher vid dörren. Under det vi samtalade om de olyckor, som dagligen hände oss, slungades en af de vid dörren stående galoscherna i ansiktet på min ena svägerska, som under flera dagar måste bära märke efter slaget. Att ingen mänsklig makt då satte denna galosch i rörelse, voro vi en hvar öfvertygade om. Under samtalet häröfver dukades bordet

M. 9816:10.

till kvällsvard. Härunder slungades ett bröd, åtföljdt af en tebricka, från bordet utåt golfvat. Släktingarne förskräcktes och beklagade vårt öde. Någon dag här- efter begagnade min hustru vid vägnings af garn en järnbetsman, som därefter ställdes vid en stol. Knappt var detta skedd, förrän betsmannen slungades upp på en byrå och sönderslog där en spilkum. Mot en större tafla, som var upphängd på en vägg, slungades en dag först ett stycke af ett bröd och därefter en ljusstake af tenn. Glaset å taflan krossades i småbitar och träet på baksidan söndersprack. En dag reste min hustru och jag in till staden. Båda våra pigor voro i hemmet för att vårda barnen. Före afresan hade vi tillsagt dem, att noga efterse, att ej några husgerådssaker genom kakelugnselden förstördes. Jag hade dock själf kort förut sett, att en bordduk med ena hälften låg i elden och med den andra hälften täckte det galler af ståltråd, som jag förfärdigat för att nyttjas, då det brann i ugnen. Den ena af pigorna var just selsatt med att, sedan hon uppgjort eld

M. 9816: //.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

i kachelugnen, isätta detta stålträdsgaller, då en tvinnstol förflyttades upp på en byrå. Förskräckt rusar pigan mot byrån, för att efterse, om tvinnstolen där åstadkommit någon skada. Gallret hade hon dessförinnan nedlagt på golfvret. Hon nedtog tvinnstolen från byrån och vände sig därefter mot kachelugnen, då hon varseblef, att en duk där höll på att förvandlas till aska. Hon satte tvinnstolen ~~å~~ från sig och ämnade nu isätta gallret för elden. Under denna tid hade tvinnstolen ånyo förflyttats från golfvret och upp på byrån, där han denna gång sönderslog tvåne par tekoppar och en tallrik, hvilka nyss begagnats. Om pigan i förskräckelsen medunnit att noga inpassa gallret, kan ej nu afgöras; nog af, då hon var sysselsatt med att uppsamla bitarne från det sönderslagna porslinet, varseblef hon tvänne andra dukar, som kastades in i ugnen och där uppburno. I samma ögonblick lyftes en pall från golfvret och sönderslog en grof ram, som satt omkring en oljetafel på väggen. Ramen föll i tre stycken jämte pallen ned till golfvret. En liten stol, som tillhörde barnen, rusade från ena ändan af rummet till den andra och slog mot väggen. Ett tefat och en tekopp foro samma väg. Intagen af rädsla springer pigan in till mina föräldrar och an-

M. 9816:12.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

håller, att någon af dem måtte gå in med henne i det rum, där hon nyss varit. Så skedde ock. Min mor och mina syskon, tvänne pigor och en lärgosse, tillsammans 10 äldre personer, ingingo i rummet. En af pigorna ställde vid inträdet sina träskor vid dörren. En af dem slungades strax i motsatta väggen och var hardt nära lärgossens hufvud. Lärgossen rusade strax ut af rummet, men de öfrige kvarstannade och finga strax vara vittne till, hurusom samma träskopar, åtföljdt af dynor från väggen, åtskilliga gånger genomforo rummet och omkullslogo ljusstakarne på bordet. Bullret i rummet var stort; barnen skreko högljuddt, och de äldre personerna intogos af fasa. Bud afsändes strax till oss, som hade rest till staden. Vi återvände så fort sig göra lät och funno vid hemkomsten de tydligaste bevis på den förödelse, som öfvergått rummet och som nu beskrefs af de hemmavarande. Alla hade med egna ögon öfvertygat sig om, att andra än mänskliga krafter här voro i verksamhet.

Samma dags eftermiddag erhöll jag besök af en min svåger, f.d. svarfvaren och blockmakaren E.G.Asschler, och vi öfverenskommo att sätta oss stilla i rummet och noga efterse, om och huru något i rummet flyttades. Vi hade ej suttit län-

ge, förrän ett bäcken slog mot ena väggen. Vi visste båda, hvarest bäckenet haft sin plats, och enär barnflickan stod denna plats närmast, underkastades hon - i trots af hvad vi själfva sett - ett strängt förhör. Med tårar i ögonen bedyrade hon sin oskuld, och vi insågo själfva, att det ej varit henne möjligt att krästa ifrågavarande föremål, utan att vi skulle sett detta. Ifrågavarande barnflicka ställde sig här-efter vid väggen, för att ur en tennskål gifva barnet mat. Tennskålen slets henne då ur handen och slungades ut åt golfvat. En dyra från väggen följde samma väg. Dagen efter slungades ett vattenstop från bordet och mot väggen. Icke en vatten-droppe spilldes, förrän stopet slogs mot väggen. En katekes, som legat på en byrå vid den sidan i rummet, vid hvilken ingen människa för tillfället fanns, slungades utåt golfvat. Ogärna ville jag skiljas vid den tanken, att det kunde vara barnen eller pigorna, som åstadkommo villervallan, men jag tvangs mot min vilja därtill. Jag öfverenskom emellertid med min hustru, att vi skulle resa in till staden och medtaga barnen, för att få utrönt, om villervallan äfven i deras frånvaro skulle fortfara. Före afresan tillsades pigorna att noga vaka öfver, att ej något förstördes. Vid vår återkomst fingo vi

M. 9816:14

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

emellertid erfara, att oväsendet ingalunda minskats. Det intygades såväl av våra egna tjänare som af min mor och syster, hvilka städse befunnit sig i vår bostad. Min sorg under dessa dagar kan lättare anas än beskrifvas. Följande dags förmiddag befann jag mig ensam i det ena rummet. En dyra från väggen slungades då mot en kaffekopp, och båda föllo till golfvet. En stund därefter inkom en bonde, Jöns Nilsson från Kvallåkra i Hällaryds socken. Vi omtalade då för honom de olyckor, som öfvergingo vårt hus. Ibland annat nämde min mor, att tallrikar, skålar, m.m.d. ofta slungats mot de små barnen, som ofta däraf tagit skada. På kakelugnen stod vid tillfället en tennskål, innehållande mat. Jöns Nilsson satt 4 à 5 alnar därifrån. Plötsligt slungades omnämnda skål mot honom och innehållet utgöts öfver hans kläder. Någon människa var vid detta tillfälle ej i närheten af den plats, där skålen stod. Flere af oss tyckte sig se skålen, då han pilsnabbt slungades genom rummet. I vanliga fall kunde föremålet under själfva farten ej synas. Man såg föremålet stå på en plats, och i nästa ögonblick åstadkoms ett ljud i motsatta sidan af rummet, och då man vände blicken ditåt, sågs samma föremål där, och

M. 3816:15

ofta var det då krossadt eller på annat sätt förstördt.

Fem veckor af denna bedröfvelses

tid voro nu förflutna, och ryktet om dessa onaturliga händelser spred sig vida kring och ditlockade en stor mängd människor, som med egna ögon ville öfvertyga sig om sanningenligheten häraf. Mer än 100 gånger under denna tid hade föremålen i rummen kastats hit och dit, och då vi, som bodde i huset, voro sammanräknade 20 personer, funnos vittnen nog att styrka förhållandet. Vi hoppades hvarje dag, att lugnet skulle inträda, men hoppet förverkligades ej. På en enda dag inträffade 14 å 15 af dessa händelser. Af dessa alla nämner jag endast följande. Den ena pigan hade till frukost erhållit bröd med flott. Hon satte maten på en stol bredvid sig. Maten slungades då emot motstående vägg med ett så hårdt slag, som om han kastats af en stark hand. Märken efter flottet syntes såväl å en stol, som i förbifarten blifvit vidrörd, som ock å väggen. Härefter förflöto fem dagar i lugn. Sjette dagen, en fredag, klädde vi oss för att gå i kyrkan, där passionspredikan skulle hållas. Just då vi voro redo att gå, hörde vi i nästa rum ett skramlande ljud och den ena pigan uppgifva ett rop af förskräckelse. Jag skyndade då in i rum-

M. 9816:16.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

met och varseblef där, att locket af ett kopparkrus hade slungats mot pigan och därefter nedfallit å golvet. Vi gingo dock i kyrkan, men fingo vid vår återkomst höra, att en förskräcklig villervalla under tiden rådt i hemmet. Icke mindre än 14 större eller mindre husgerådssaker hade under tiden slungats hit och dit. En erfaren läkare rådde mig då att förflytta min familj till staden, hvilket ock skedde. Själf stannade jag kvar. Med församlingens pastor, Westrin, öfverenskom jag då att lämna våra rum och försögla dörrarne, för att få utrönt, om oväsendet ändock skulle fortfara. Nämnde pastor ditkom åtskilliga gånger i sällskap med prosten, stadens borgmästare och fiskal jämte flera andra personer, för att se på, då något skedde, men då de funnos där, var allting lugnt. Trenne andra herrar från staden ditkommo och undersökte hvarje rum, i tanke att magnetiska eller elektriska krafter här i synnerhet verkade. Efter verkställd undersökning påstodo de, att så ej var förhållandet. Härefter låstes alla fönster och dörrar af pastor Westrin, som ock försåg hvarje lås med eget sigill, hvar efter jag for till staden.

Dagen efter, en söndag, samlades en stor mängd människor från när och fjärran för att få se huru det förhöll sig.

M. 9816:17.

En person ställde sig vid ena dörren för att lyssna, hvarvid dörren uppslogs på "vid gäfvell". Huruvida detta skedde genom nämnda persons tryck, det han dock påstod sig ej hafva utöfvat, eller genom annan kraft, kan nu helt naturligt ej bevisas. Dörren förseglades ånyo, hvarefter rummen stodo obebodda i sex dygn. Vid dörrens öppnande befanns allt i samma skick, som då vi lämnade rummen. Jag flyttade då dit ånyo med de två äldsta barnen och den ena pigan. Under fem dagar var lugnet ostördt. Efter denna tid inflyttade ock min hustru med det minsta barnet och dess sköterska. Under ytterligare tvänne dygn fortfor lugnet. Torsdagen den 28 mars slungades min snusdosa från en skänk ned till golfvat. Fredagen förflyöt lugnt. Lördagen den 30 samma månad nedkastades en tallrik från skänken och en brödkorg från kakelugnen. En tennskål for snart samma väg. Vi insågo nu, att oväsendet ej ville upphöra, hvarföre vi ämnade ånyo öfvergifva rummen. Min hustru var sysselsatt med att nedfälla gardinerna, då en träknif, som begagnats vid väfning af band, slungades mot fönsterposten och krossade tvänne rutor. Icke mindre än 18 gånger förnyades oväsendet denna dag. Följande dagen, Palsöndag, var den mest hemska

M. 9816:18.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

under hela tiden. 41 olika föremål slungades den dagen hit och dit i rummen. Då jag om morgonen tidigt druckit kaffe, insatte jag de begagnade kopparne i en skänk och tillslöt dörren, hvarefter jag gick till stallet, för att se efter hästarne. Jag var knappast utkommen, förrän min mor tillropade mig, att kopparne lågo sönderslagna på golfvvet, men att skänkdörrarne voro tillslutna. Hade ej min hustru och den ena pigan sett, då jag insatte kopparne, hade jag säkerligen tviflat på egen gärning. Strax efter kom en min svåger på besök. Han fick med eler mot sin vilja bevittna åtskilligt. Vi sutto en stund tillsammans i sängkammaren. På kachelugnen stod en tennskål med mjölk, som skulle hållas varm till det lilla barnet. Denna skål slungades nu genom hela rummet och slog emot väggen, där han satt. Han upptog skålen och ställde den på en annan plats. Skålen låg strax därefter ånyo vid hans fötter. Då vi vid middagen sutto till bords, slungades ett bröd från ena ändan af rummet upp på bordet bland fat och tallrikar. Min hustru blef illamående, barnen skreko, och min svåger fälldes tårar. Att äta middag kom nu ej i fråga. Min svåger aflägsnade sig från vårt hem så fort sig göra lät. På eftermiddagen samma dag kommo tvänne

M. 9816:19.

LUNDS UNIVERSITETIS
FOLKMINNESARKIV

andra mina svägrar, åtföljda af skollärare Widéen från staden. I deras och vår närvaro slungades en klädesborste, ett bleckstop och en tebricka från den ena sidan af rummet till den andra. På detta sätt förflöt hela dagen. Då vi om kvällen skulle gå till hvila, slungades en half tegelsten utåt golftet. Nu blef äfven jag rädd, ty jag befarade, att han ryckts ut ur kachelugnen och att andra dylika skulle komma efter. I så fall kunde en hvar af oss frukta för lifvets förlust. En af pigorna upplyste dock om, att hon sett ifrågavarande sten ligga lös bakom kachelugnen, men att hon ej förmått räcka den med handen. En kort stund därefter slungades ett stycke af murverket från kachelugnsfoten och slog mot väggen vid sängen. Ett trådnysta hamnade strax därpå i sängen. Under måndagen var det blott en och annan småsak, som var i rörelse. Tisdagen den 2 april krossades 2:ne kaffekoppar mot en vägg. Samma dags eftermiddag var jag på bjudning i staden, men vardt genom ridande bud återhämtad strax efter min ditkomst. Då jag hemkom, omtalade mina föräldrar, att en större gryta, ställd på spiseln för att däri koka gröt, blivit omkullstjälpt och innehållet förspilldt. Detta var den första gången oväsendet utbredt sig utom min

M. 9816:20

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

postad. Vid samtalet häröfver hördes en 4-lisp. vikt slungas mot köksgolfvet, från hvilket han studsade $1\frac{1}{2}$ aln i höjden. Denna 4-åundiga vikt hade användts såsom präss på sylta.

Efter dessa händelser förflöto 9 dygn i stillhet. Om aftonen den 11 april slungades en talldrik med mat tvärt öfver rummet; en tennskål följde omedelbart därpå. Morgonen den 12:te april inbar pigan tvänne fat med mjölk och satte det ena på skänken, ditin mjölken skulle ställas, och behöll det andra fatet i handen, medan hon öppnade. Fatet, som hon ställt på skänken, slungades då öfver hennes hufvud och utåt golfvet. Flere likartade scener upprepades samma dag. Då jag om aftonen, innan jag skulle gå till hvila, förrättade aftonbön, slungades 3 olika föremål öfver mitt hufvud och blefvo liggande på bordet framför mig. De utgjordes af min mössa och tvänne hufvudkuddar. En af dessa hade ryckts undan min äldsta dotters hufvud. Hon fortfor dock att soffa. Jag ingick då till mina föräldrar, till hvilka ock min hustru och de två yngsta barnen inflyttat, för att omtala, hvad som händt. Vi hörde då från mitt rum ett af dessa vanliga, men dock så hemska ljud, som uppstod, då ett hårdt föremål kastades häftigt mot en vägg. Ljudet förorsakades

M. 9816:21.

des denna gång af en pall, som slagits i väggen. Under natten vågade jag ej vara ensam med mitt lilla barn, hvarföre jag anmodade en af min fars arbetare att stanna i rummet öfver natten. Detta gjorde han, och vi öfverenskommo att vaka hela natten. Jag satte mig ned för att skriva bref, och han satte sig vid väggen. Hufvudduden rycktes då ånyo undan min dotters hufvud och nedföll på en soffa. Då den blifvit ditlegd igen, rycktes den för tredje gången undan. Kvällen förflöt sedan i lugn, och då vi vakat till en stund öfver midnatt, insomnade vi. Lördagsmorgonen den 13 april hade pigan ställt kaffekitteln i kakelugnen, för att hålla kaffet varmt. Kitteln slungades därifrån bort till sängen. Han hade farit öfver väggen, i hviden det lilla barnet låg, men icke en enda droppe af det kokheta innehålllet hade under farten blifvit spilldt. Flera andra dylika händelser inträffade denna dag, men då de flesta af dem voro likartade med de förut beskrifna, vill jag ej uppräknas dem. Söndagen den 14 april förblef lugnet ostördt till kl. 1 em., då min hustru och jag gingo i kyrkan. Dessförinnan hade en skänk insatts tallrikar m.m., hvar efter skänken igenlåstes. Medan vi voro i kyrkan, hade dock samma tallrikar slungats utåt golfvat, där en be-

~~-25-~~

M. 9816:22.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

fanns hel, andra krossade. Under hela tiden var skänken låst och sådan var den ock då vi hemkommo⁺. Samma dags

eftermiddag upphängde min mor på en spik i taket en myrtenkrona, som legat på min nyligen aflidna systers likkista. Kronan hängde stilla tills påföljande onsdagsmiddag. Barnflickan stod i dörren emellan rummen, där vi befunno oss, och bar i famnen vårt yngsta barn. Emellan kronan och barnet var ett afstånd af 6-7 alnar. Kronan slungades emellertid från sin plats och stannade på barnets hufvud, där hon satt så väl, som om hon blifvit ditpassad af människohand. Kronan lades nu på ett bord i ett rum, i hvilket icke någon människa fanns utom min yngsta dotter, som låg i väggan och sof. Då vi kort därefter inkommo i rummet, var flickan vaken och lekte med myrtenkronan, som kort förut legat på bordet, 6 alnar från väggan. Den lilla flickan kunde ej ännu själf gå i eller ur väggan. På eftermiddagen samma dag krossades en försterruta i yttre rummet. Till fönstren här hade vi ej några spånggardiner, hvarmed vi försett fönsterna i de öfriga rummen. Kort därefter for en annan ruta samma väg. En stund härefter slungades en pall mot hufvudet

+) Sådant skedde ock flera gånger efteråt.

M: 9816:23.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESSA

på den ena pigan. Slaget åstadkom en stark blöddning. Det märkligaste härvid var, att pallen ej for i rak linje, ty han hade då träffat ena fönstret, utan i en spetsig vinkel. Senare på dagen störtades min hustrus spinnrock från sin plats och mot dörren, mot hvilken han sönderslogs. En stol slungades i samma riktning som nyss nämnda pall från ena rummet till det andra. Han föll under en väf utan att skada eller skads³. En annan stol slogs emot en vägg, hvarvid hål uppstod i tapeten och det ena stolbenet gick i sönder. Så fortgick det med korta uppehåll hela dagen. Om aftonen erhöll jag till sällskap en trädgårdsmästare Anders Söderström. Då vi gått till hvila, brann ännu ljuset på bordet. En hufvudkudde från väggan slungades då mot ljuset, som släcktes. Två af mina barn lågo i samma rum insomnade. Dessa började nu gråta högljudt, hvarföre jag väckte pigan. Sedan ljuset ånyo blifvit tändt, sågo vi det yngsta barnet ligga framstupa på golfv³et 3 å 4 alnar från väggan, där det nyss legat. Hvarje far, som älskar sina små, skall lätt fatta, med hvilka känslor jag upptog mitt lilla barn. Någon synbar skada tycktes det ej hafva lidit. Natten förflöt sedan lugnt. Söderström uppsteg om morgonen och gick ut, innan jag ännu lämnat

M. 9816:24.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNE

sängen. Medan jag ännu kvarlåg, kastades samma barn från vaggan och till mig i sängen, där jag, själf gråtande, dock sökte stilla dess tårar. Någon annan människa än jag och mina två små barn funnos vidödetta tillfälle ej i rummet. Samtidigt var pigan sysselsatt i köket med att koka kaffe. Härvid slungades eldbränderna utåt golftet och hotade att antända huset eller skada därvarande människor, bland hvilka befann sig en främling, hustrun Johanna Hultström, som ock åsågade, som skedde. Grytor voro ock satta öfver elden, men dessa omkullstjälptes och rullade utåt golftet. Min far diktallades och befallde strax, att elden skulle släckas, hvilket ock skedde. En stund därefter hördes buller i spiskammaren, och då pigan öppnade dörren, slungades ett fat med gröt genom dörren utåt golftet. Öfriga där förvarade matvaror voro kastade om hvarandra i stor oordning. I köket tilltog villervallan allt mer och mer. Alla husgerådssaker tycktes samtidigt vara i rörelse. Eld vågade vi ej uppgöra där, men då en del af barnens klädespersedlar måste tvättas, uppgjorde pigan eld i garfverispiseln, dit hon ock bar de till tvätt ämnade kläderna. Då de ^tbrunnit en stund under kitteln, slungades 5 stycken bomullsdukar i elden

M. 9816:25

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESÄRE

på en gång. Pigan tog dem strax därifrån, och emedan de voro våta, skadades de ej synnerligen mycket. Under det hon var sysseldatt härmed, slungades en stor balja med kläder i elden, som häraf till största delen släcktes. Ett fat potatis hamnade kort därpå i kitteln. En stund därefter sågo vi en eldbrand vara kastad långt bort i garfveriet, och som vi nu kunde befara våldeld äfven här, måste all eldning inställas. Under tiden detta skedde ute, var villervallan i rummen icke mindre. Två af barnen kastades hit och dit i rummet; det ena kom att stanna i sängen, det andra i en soffa. Åtskilliga personer från såväl staden som kringliggande landsort åsågo de nu beskrifna händelserna. En mamsell, Sofia Westenhult, som sett en del av hvad som tilldragit sig, svimmade och blef illamående.

Af såväl anhöriga som främlingar erhöll jag nu många olika råd till bot, för hvad som skedde. Många af dessa råd voro så dåraktiga, att jag ej förmodade höra dem. För att dock göra något, beslöt jag att resa till en pastor Andersson i Löfsjö och med honom rådgöra om, hvad göras borde. Vid middagstiden reste jag, åtföljd af en min svåger. Under vägen erhöll jag af kammarherre Rosenblad på Hofmantorp en häst, på hviken jag red

M. 9816:26.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESSA

till Löfsjö. Af pastor Andersson erhöill jag samma råd, som jag hittills följt, nämligen att under bön till Gud tåligt afbida, hvad Han täcktes göra. Under den första dagen jag var från hemmet fortforo olyckorna på samma sätt och bevitnades af 15 å 20 främmande personer, som då funnos där. Min hustru hade under tiden flyttat med en del möbler till kronofogdens Ploman.

Mina föräldrar hade en dag varit nödsakade att uppgöra eld i spiseln, och därvid vidtagit den försiktigheten att ställa trenne äldre personer att vakta öfver elden. Dessa kunde dock ej hindra eldbränderna att fara öfver deras hufvuden och utåt köksgolvet. Den förr omnämnda 4 lisp. vikten lyftes från sin plats och var nära att i farten träffa en pigga. Inne i rummet tillgick det på samma sätt. Den förr omnämnda kronan slungades ännu en gång bort på den lille gossens hufvud. Ena kvällen släcktes ljuset af ett i flykt stadt föremål, och då det ånyo blifvit tändt, voro stolar, bord, dynor m.m.d. kastade om hvarandra på golvet. Ett af barnen slungades samtidigt från väggan till sängen. Icke mindre än 4 ljus tändes då, och de innevarande iordningsställde allt i rummet, men kanpast var detta skett, förrän alla ljusen släcktes samtidigt,

17. 9816:27.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

och oordningen i rummet vardt större än förut, Alla fruktade att blifva skadade. Min far erhöil ett svårt slag af en stol på ena benet. Sedan ljusen ånyo blifvit tända och möblerna iordningsställda, vardt lugn den natten. Påföljande morgon tilltog oväsendet än mer. En salmbok slungades från hyllan utåt golfvvet, hvarvid flera blad skilde sig från boken och kringspredos i rummet. En annan bok, "Johan Arndts sanna christendom", for samma väg och blef än mera skadad. Senare fram på dagen, lördagen den 20 april, sönderrefvos gardinerna för ett fönster i sängkammaren. Detta var sista gången något sådant skedde. Efter denna stund förblef allt i stillhet. Vid hemkomsten blef jag underrättad om det senast beskrifna och fann af berättelsen härrom, att det sista af hvad som skedde, inträffade samma dag och timme, då jag red från Hofmantorp till Löfsjö.

Sådan är i korthet berättelsen om de öfvernaturliga händelser, som inträffade i mitt hem under ofvannämnda tid. Blott en ringa del häraf har jag upptecknat. Samtligas sammanräknade tal skulle ej understiga 500, men jag har ej ansett nödigt beskrifva dem alla.

Mången kan måhända vara benägen att tvifla på sanningsenligheten häraf. Den som känner mig och mitt tillryggslagda lif, fritager mig dock troligen från den beskyllningen att jag vill utsprida någon lögn. Någon synvilla kunde det ej vara, ty att mina tillhörigheter sönderslogos och fördärfvades, fick jag nog både se och erfara. Ett och annat svulnadtt eller såradt ansikte torde ock vittna däremot. En elak människa kunde ej vara tillstäl-lare häraf, ty jag var ofta ensam i rum-met, då sådant skedde, och mycket däraf skulle ej kunnat utföras af en människa. För egen del är jag redobogen att, när hälst så påfordras, med min salighetsed intyga sanningen af hvad jag skrifvit och skall med lätthet kunna anskaffa många ojäfviga vittnen, som åsågo händelserna och som med ed vilja bekräfta hvad de sett. Intyg från några få finnas här nedan.

Karlshamn i juli 1878

D.C.LENGQVIST

Garfveremästare.

M. 0816:29.

UNIVERSITÄT
BIBLIOTHEK
KÖLN

I N T Y G:

Undertecknad var i tjänst 1844 i Asarum hos där boende slaktaren A.M.Lengqvist, i hvilkens hus sonen D.C.Lengqvist då äfven bodde. Jag hade då tillfälle att många gånger se och vara närvarande vid de onaturliga händelser, som här äro upptecknade, och själf fått ett så hårdt slag af en pall i mitt hufvud, att det blödde. Vid detta tillfälle var ingen mänsklig varrelse närvarande, som kunde kasta palLEN. Jag åsåg säkert öfver 100 st. sådana händelser och betygar, att ingen människa var orsaken till dem. Från i februari till fram i april månad passerade dessa händelser dock mer och mindre olika dagar och tider. Detta varder härmed intygadt.

Asarum den 20 juli 1878

Bengta Nilsdotter.

Att Bengta Nilsdotter själf omtalat många af de här förut upptecknade händelserna samt intygat sanningen däraf, bevittnas af

Karlshamn den 20 juli 1878

F.O.Lagerblad. Oskar Lagerblad.

År 1844 bodde undertecknade i Asarum
Gemensamt i samma hus som vår son

Karlshamn i juli 1878.

Under tecknade var två gånger i Asarum och i D.C.Lengvists hem. Den ena

Karlshamn i juli 1878.

Hvad här ofvan är omförmäldt om gallschens kastande och slaget däraf samt dess verkan på mig, jämte andra dylika

M. 9816:3/.

händelser, som jag i min systers och svä-
gers dåvarande hem åsåg, är fullkomligt
öfverensstämmande med sanningen, intygar

Karlshamn i juli 1878

Marie Damstedt.

Då jag år 1844 var i tjänt hos A.M.

Lengqvist i Asarum såg jag tydligt, huru
4 lisp.-vikten lyftades af sig ajälf från den
plats, den innehade, och steg åt taket, hvar-
efter den for ned i stengolfvet, hvarifrån
den sedan studsade högt upp. Äfven såg
jag tydligt, att båda hushållens grötgrytor
en afton under kokningen af och genom
sig själfva vändes på en gång upp och
ned, så att benen å grytorna stodo i vä-
dret, och gröten släckte elden. En galosch
eller toffel såg jag en gång i unge Leng-
qvists rum utan någon synlig orsak flyga
på och genom ett fönster. Att det ena
barnet kastades från vaggan i sängen, såg
jag äfven. Hvad jag icke själf hörde och
såg, hade jag såsom innevånare med i
huset tillfälle att af och genom husbonde-
folk och andra få kännedom och sannings-
enliga intyg om.

Karlshamn i juli 1878.

Sven Pettersson.

0

[illegible]

1. 1. The first
 2. 2. The second
 3. 3. The third
 4. 4. The fourth
 5. 5. The fifth
 6. 6. The sixth
 7. 7. The seventh
 8. 8. The eighth
 9. 9. The ninth
 10. 10. The tenth
 11. 11. The eleventh
 12. 12. The twelfth
 13. 13. The thirteenth
 14. 14. The fourteenth
 15. 15. The fifteenth
 16. 16. The sixteenth
 17. 17. The seventeenth
 18. 18. The eighteenth
 19. 19. The nineteenth
 20. 20. The twentieth
 21. 21. The twenty-first
 22. 22. The twenty-second
 23. 23. The twenty-third
 24. 24. The twenty-fourth
 25. 25. The twenty-fifth
 26. 26. The twenty-sixth
 27. 27. The twenty-seventh
 28. 28. The twenty-eighth
 29. 29. The twenty-ninth
 30. 30. The thirtieth
 31. 31. The thirty-first
 32. 32. The thirty-second
 33. 33. The thirty-third
 34. 34. The thirty-fourth
 35. 35. The thirty-fifth
 36. 36. The thirty-sixth
 37. 37. The thirty-seventh
 38. 38. The thirty-eighth
 39. 39. The thirty-ninth
 40. 40. The fortieth
 41. 41. The forty-first
 42. 42. The forty-second
 43. 43. The forty-third
 44. 44. The forty-fourth
 45. 45. The forty-fifth
 46. 46. The forty-sixth
 47. 47. The forty-seventh
 48. 48. The forty-eighth
 49. 49. The forty-ninth
 50. 50. The fiftieth
 51. 51. The fifty-first
 52. 52. The fifty-second
 53. 53. The fifty-third
 54. 54. The fifty-fourth
 55. 55. The fifty-fifth
 56. 56. The fifty-sixth
 57. 57. The fifty-seventh
 58. 58. The fifty-eighth
 59. 59. The fifty-ninth
 60. 60. The sixtieth
 61. 61. The sixty-first
 62. 62. The sixty-second
 63. 63. The sixty-third
 64. 64. The sixty-fourth
 65. 65. The sixty-fifth
 66. 66. The sixty-sixth
 67. 67. The sixty-seventh
 68. 68. The sixty-eighth
 69. 69. The sixty-ninth
 70. 70. The seventieth
 71. 71. The seventy-first
 72. 72. The seventy-second
 73. 73. The seventy-third
 74. 74. The seventy-fourth
 75. 75. The seventy-fifth
 76. 76. The seventy-sixth
 77. 77. The seventy-seventh
 78. 78. The seventy-eighth
 79. 79. The seventy-ninth
 80. 80. The eightieth
 81. 81. The eighty-first
 82. 82. The eighty-second
 83. 83. The eighty-third
 84. 84. The eighty-fourth
 85. 85. The eighty-fifth
 86. 86. The eighty-sixth
 87. 87. The eighty-seventh
 88. 88. The eighty-eighth
 89. 89. The eighty-ninth
 90. 90. The ninetieth
 91. 91. The ninety-first
 92. 92. The ninety-second
 93. 93. The ninety-third
 94. 94. The ninety-fourth
 95. 95. The ninety-fifth
 96. 96. The ninety-sixth
 97. 97. The ninety-seventh
 98. 98. The ninety-eighth
 99. 99. The ninety-ninth
 100. 100. The hundredth

[illegible]